

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/28/2012
Identifikačné číslo spisu:	7911208560
Dátum vydania rozhodnutia:	27.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7911208560.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu Q. K., bytom Y., zastúpeného JUDr. Igorom Vargom, advokátom, Hviezdoslavova č. 4, 075 01 Trebišov, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, Kuzmányho 8, Košice), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRPZ-KE-KDI2-P-59/2011 z 31. mája 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/87/2011-64 z 21. júna 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/87/2011-64 z 21. júna 2012 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trebišove, Okresného dopravného inšpektorátu z 31. januára 2011, č. k. ORP-P-744/DI-2010-I bol Q. K. (ďalej aj žalobca) uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b), g) a k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len Zákon o priestupkoch), pretože svojim konaním porušil § 3 ods. 2 písm. a), b), § 10 ods. 6 a § 66 ods. 2 písm. a), d) a e) s poukázaním na § 137 ods. 2, písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len Zákon o cestnej premávke) tým, že

dňa 16. júna 2010 v čase o 14.10 hod. po štátnej ceste 1/18 mimo obce s dvoma jazdnými pruhmi vyznačenými na vozovke v jednom smere jazdy označenej príkazovou dopravnou značkou C 22c v smere od Martina do Žiliny, viedol osobné motorové vozidlo, továrenskej značky AUDI A 8, 4,2 TDI Quatro EČ I. v pravom jazdnom pruhu pre pomalé vozidlá, pričom keď sa nachádzal v km 473.00 v

katastri obce Strečno, pri prechádzaní z pravého jazdného pruhu do ľavého jazdného pruhu nedal prednosť v jazde vodičovi jazdiacemu v jazdnom pruhu, do ktorého prechádzal, čím došlo k stretu ľavej bočnej časti ním vedeného vozidla a pravej prednej bočnej časti osobného motorového vozidla továrenskej značky SEAT IBIZA 1.4, 16 V s evidenčným číslom D., ktoré viedol vodič PaedDr. Q. E. a tým spôsobil dopravnú nehodu. Po kontakte uvedených vozidiel účastníci dopravnej nehody s vozidlom zastavili a žalobca po slovnom napadnutí vodiča E. nastúpil do vozidla a z miesta nehody odišiel na neznáme miesto, pričom si nesplnil povinnosti účastníka dopravnej nehody, túto neohlásil policajtovi, nezotrval na mieste dopravnej nehody do príchodu policajta, nezdržal sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody.

Za tento priestupok bola žalobcovi podľa § 22 ods. 2 písm. a/ Zákona o priestupkoch uložená sankcia - pokuta vo výške 500,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov. Zároveň bol podľa § 79 ods. 1 Zákona o priestupkoch zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16,- Eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré Krajský dopravný inšpektorát v Košiciach rozhodnutím č. p.: KRPZ-KE-KDI2-P-59/2011 z 31. mája 2011 zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie zotrvávajúc na názore, že žalobca sa dopustil dopravnej nehody, z miesta ktorej odišiel, hoci nesplnil k tomu zákonom stanovené podmienky a preto i sankcia za uložený priestupok i jeho kvalifikácia sú v súlade so zákonom.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Košiciach na základe žaloby Q. K. preskúmal správne konanie a rozhodnutia v ňom vydané.

Žalobca v žalobe navrhol napadnuté rozhodnutia zrušiť, pretože sa domnieval, že v jeho prípade neboli vykonané všetky dôkazy a k vykonaným dôkazom bol prisúdený nesprávny právny záver. Správny orgán zobral do úvahy pri rozhodovaní iba výpoveď poškodeného, nezabezpečil k nej dôkaz, napr. výpoveď jeho svedka, aj znalecké dokazovanie, keďže sú tam evidentné rozpory medzi fotodokumentáciou motorového vozidla A8 a výpoveďou poškodeného. Žalobca svojím konaním nespôsobil dopravnú nehodu, teda nemôže niesť vinu na škodu, ktorá vznikla na motorovom vozidle SEAT IBIZA. Žalobca ďalej poukazoval na to, že boli porušené jeho ústavné práva, keď chcel pred správnym orgánom vypovedať, na konanie bol riadne predvolaný, avšak pre chorobu upovedomil správny orgán, že sa v uvedený deň, t. j. 31.01.2011 nemôže dostaviť na ústne pojednávanie. Aj napriek tomu správny orgán rozhodol, dokonca to vyhodnotil tak, že žalobca sa nedostavil na prejednanie priestupku.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zotrval na dôvodoch uvedených v napadnutom rozhodnutí.

Krajský súd v Košiciach sa oboznámil s administratívnymi spismi žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa a po prejednaní veci dospel k záveru, že žalobné námietky žalobcu nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť žalovaného rozhodnutia, vrátane prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu. Preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

Rozsudok podrobne odôvodnil popísaním skutku, ktorý bol vyhodnotený ako priestupok, ako aj popísaním porušených právnych noriem konaním, resp. nekonaním žalobcu. Poukázal najmä na rozpory vo výpovediach žalobcu, ktorý najprv tvrdil, že kritickým miestom, kde malo k nehode dôjsť, vôbec daný deň nešiel, neskôr pripustil, že tadiaľ išiel a zastavil preto, že sa mu otvoril kufor na vozidle a neskôr poukazoval na to, že jeho vozidlo bolo tri týždne po nehode ohliadnuté, nemá známky poškodenia a má pôvodný lak. Napokon poukazoval na tvrdenia znalca, ktorý tvrdil, že ak by vozidlo žalobcu malo kolíziu z iným vozidlom, museli by na vozidle ostať stopy najmenej na karosérii za zadným kolesom.

Naproti tomu poškodený PaedDr. Q. E. nielenže oznámil ihneď po odchode žalobcu z miesta dopravnej nehody jej vznik polícii, čo bolo zaznamenané i na zvukových záznamoch, oznámil evidenčné číslo vozidla, s ktorým mal kolíziu a podrobne popísal vozidlo i jeho vodiča ako aj skutok. Jeho výpoveď potvrdila jeho manželka Mgr. A. E.. Poškodený napokon spoznal žalobcu na dvoch fotografiách v dvoch rôznych fotoalbumoch, pričom ani on, ani jeho manželka predtým žalobcu ani jeho vozidlo nestretli.

Krajský súd sa napokon vyporiadal i s ospravedlnením žalobcu z ústneho pojednávania pred správnym orgánom dňa 31. januára 2011, keď poukázal na to, že nebolo preukázané žiadnym dôkazom, že

potvrdenie o práceneschopnosti bolo prvostupňovému správnomu orgánu doručené 31. januára 2011, t. j. v deň konania ústneho pojednávania. Stalo sa tak až podaním podaným na poštovú prepravu 9. marca 2011. Z toho dôvodu krajský súd nezistil pochybenie v konaní prvostupňového správneho orgánu, keď ústne konanie z 31. januára 2011 vykonal v neprítomnosti žalobcu.

III.

Odvolanie/vyjadrenie

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Opakovane dôvodil, že rozhodnutie pokladá za nesprávne, keďže podľa jeho názoru došlo počas rozhodovania k vadám. Podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. súd nedostatočne zistil skutkový stav a tým vlastne došlo k nesprávnemu posúdeniu veci. Trval na tom, že neboli vykonané všetky dôkazy, že správny orgán pri rozhodovaní zobral do úvahy iba výpoveď poškodeného proti nemu a zabezpečeným dôkazom zo strany polície týkajúce sa fotodokumentácie je pripisovaný záver svedčiaci proti nemu a je založený iba na domnienke. Navrhol preto zrušiť preskúmané a napadnuté rozhodnutia správnych orgánov a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na tom, že priestupok bol preukázaný a bola zaň vyhovená zodpovednosť v súlade so zákonom. Úkony orgánov objasňujúcich priestupok považoval za vykonané v súlade so zákonom a navrhol potvrdiť rozsudok krajského súdu ako vecne správny.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 z 12. decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo k 31. decembru 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Košiciach, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením „žalovaný“ v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text rozhodnutia týka.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie 21. júna 2012. Odvolací súd vzhľadom na nepochybné dôkazy preukazujúce vinu žalobcu nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <.. Rozsudok bol verejne vyhlásený 27. februára 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnom konaní preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu

sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorými bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b), g) a k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej iba ZP) na tom skutkovom základe, že

dňa 16. júna 2010 v čase o 14.10 hod. po štátnej ceste 1/18 mimo obce s dvoma jazdnými pruhmi vyznačenými na vozovke v jednom smere jazdy označenej príkazovou dopravnou značkou C 22c v smere od Martina do Žiliny, viedol osobné motorové vozidlo, továrenskej značky AUDI A 8, 4,2 TDI Quattro s EČ I. v pravom jazdnom pruhu pre pomalé vozidlá, pričom keď sa nachádzal v km 473.00 v katastri obce Strečno, pri prechádzaní z pravého jazdného pruhu do ľavého jazdného pruhu, nedal prednosť v jazde vodičovi jazdiacemu v jazdnom pruhu, do ktorého prechádzal, čím došlo k stretu ľavej bočnej časti ním vedeného vozidla a pravej prednej bočnej časti osobného motorového vozidla továrenskej značky SEAT EBIZA 1.4, 16 V s evidenčným číslom D., ktoré viedol vodič PaedDr. Q. E. a tým spôsobil dopravnú nehodu. Po kontakte uvedených vozidiel účastníci dopravnej nehody s vozidlom zastavili a žalobca po slovnom napadnutí vodiča E. nastúpil do vozidla a z miesta nehody odišiel na neznáme miesto, pričom si nesplnil povinnosti účastníka dopravnej nehody, túto neohlásil policajtovi, nezotrval na mieste dopravnej nehody do príchodu policajta, nezdržal sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, nakoľko z miesta dopravnej nehody odišiel preč.

Za tento priestupok bola žalobcovi podľa § 22 ods. 2 písm. a/ Zákona o priestupkoch uložená sankcia - pokuta vo výške 500,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov. Zároveň bol podľa § 79 ods. 1 Zákona o priestupkoch zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16,- Eur.

Krajský dopravný inšpektorát v Košiciach odvolanie podané žalobcom zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihniteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. b), g) a k) ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto

b) ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody,

g) poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda,

k) iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až j), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 3 ods. 2, písm. a), b) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke účastník cestnej premávky je ďalej povinný

a) správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému, dopravno-technickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam,

b) poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

Podľa § 64 ods. 1 Zákona o cestnej premávke dopravná nehoda je udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej

a) sa usmrť alebo zraní osoba,

b) sa poškodí cesta alebo všeobecne prospešné zariadenie,

c) uniknú nebezpečné veci alebo

d) na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda zrejme prevyšujúca jedenaplnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona.

Podľa § 64 ods. 2 Zákona o cestnej premávke za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak

a) nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6,

b) je vodič zúčastneného vozidla pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky alebo

c) sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení.

Podľa § 64 ods. 3 Zákona o cestnej premávke ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Takéto udalosti sú škodovou udalosťou, ktorú orgány Policajného zboru neobjasňujú.

Podľa § 66 ods. 6 Zákona o cestnej premávke účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a oznámiť jej svoje osobné údaje.

Podľa § 66 ods. 2 písm. a/, d/, e/ Zákona o cestnej premávke účastník dopravnej nehody je povinný ohlásiť dopravnú nehodu policajtovi, zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody a zdržať sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel.

Podľa § 137 ods. 2 písm. c) Zákona o cestnej premávke porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti,

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zaobstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb.(ďalej iba ZP), ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd SR, ako súd odvolací, zistil, že správne orgány - Okresný aj Krajský dopravný inšpektorát - aplikovali správne najmä ustanovenia zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov na vzniknutú situáciu.

Odvolací súd spravujúc sa citovanými ustanoveniami zákonov, najmä ustanovením § 64 ods. 2 ZCP, vzhľadom na jednoznačnosť skutkového a právneho stavu v prerokúvanej veci, v podstate odkazuje na konanie pred krajským súdom a odôvodnenie jeho napadnutého rozhodnutia v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

So zreteľom na to, že z vykonaných dôkazov je nepochybné, že skutok sa stal tak ako bol uvedený v napadnutých rozhodnutiach správnych orgánov, nemá odvolací súd v podstate čo dodať.

Z uvedených dôkazov a rozhodnutí vyplynulo, že žalobca agresívnou jazdou ohrozil poškodeného a jeho manželku, ktorý dovoľene jazdil v ľavom jazdnom pruhu rýchlosťou 90 kilometrov za hodinu. Žalobca namiesto toho, aby prispôbil rýchlosť svojho vozidla maximálnej dovoľenej rýchlosti na danom úseku, nedovoľene a v rozpore so zákonom využil na predbiehanie pravý jazdný pruh, a pri tomto manévri - opätovnom zaraďovaní sa do ľavého jazdného pruhu narazil do vozidla poškodeného a následne zabrzdil prudko svoje vozidlo, aby tak dal nielen slovne najavo poškodenému, že podľa jeho názoru jazdil veľmi pomaly.

Ak by žalobca nebol účastníkom žiadnej nehody, ako na to v súčasnosti poukazuje, nič mu nebránilo vyčkať príslušníkov polície alebo sa pokúsiť dohodnúť s druhým účastníkom - poškodeným. Svojim postupom - odchodom z miesta nehody bez splnenia zákonných podmienok, zmaril objasňovanie dopravnej nehody i priestupku. Poukazovanie na nepoškodenie svojho vozidla v súčasnosti môže mať podľa odvolacieho súdu za následok iba zistenie, že žalobcovi škoda nevznikla, v žiadnom prípade však nemôže byť dôkazom svedčiacim o tom, že nedošlo k stretu vozidiel žalobcu a poškodeného v danom čase a na danom mieste a k vzniku škody na vozidle poškodeného, ktorú zapríčinil žalobca, pretože o tom existujú iné nevyvrátiteľné dôkazy, ktoré správne orgány i súd prvého stupňa správne a v súlade so zákonom vyhodnotili a rozhodli.

So zreteľom na spôsob jazdy žalobcu i jeho evidenčnú kartu vodiča, odvolací súd dodáva, že sankcia je v danom prípade neprimerane mierna, pretože nič nebránilo správnym orgánom vyhodnotiť jazdu žalobcu ako agresívnu a nebezpečnú, hraničiacu s úmyslom inému spôsobiť nielen škodu na majetku.

Z postupne menených výpovedí žalobcu odvolací súd poukazuje na najmenej vierohodnú časť druhej verzie žalobcu, že zastavil v ľavom (t. j. rýchlom pruhu) cesty len preto, že sa mu otvoril kufor na vozidle. Aj v prípade pravdivosti tohto tvrdenia odporuje elementárnej logike a pudu sebazáchovy zastavovanie vozidla na viacprúdovej komunikácii v ľavom pruhu vytvárajúc tak nebezpečnú prekážku pre ostatné autá idúce v rovnakom smere jazdy. V súlade s pravidlami cestnej premávky a bežným správaním sa vodiča, ak mu bráni nepredvídaná udalosť v ďalšej bezpečnej jazde, zastaví vozidlo na najbližšom parkovisku, prípadne nanajvýš pri pravom okraji vozovky. Iný prípad je dopravná nehoda, tú však žalobca i touto verziou výpovede poprel.

Odvolací súd pochybenie v konaní správnych orgánov nezistil, rovnako ani v konaní krajského súdu. Výhrady žalobcu na adresu správnych orgánov i súdu, že neprihliadli na tvrdenie znalca o poškodení jeho vozidla a ďalšie dôkazy, sú bezvýznamné z hľadiska hodnotenia, či sa skutok stal tak ako je uvedené v preskúmaných rozhodnutiach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach potvrdil ako vecne správny a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie tohto rozhodnutia.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.